

Biblia legyen minden igaz nevelésnek alapfia, de többet jelentsen ez, sokkal többet, mint a bibliai igazság pusztá hittudományos ismeretének megkívánása. Nem elég megtölteni a tanulók gondolatait a legmélyebb fontosságú értékes tanításokkal, s hagyni, hogy e leckék használatlanul heverjenek. Az értelmesek végezzenek lélekmentő munkát, hogy megtanulják továbbadni a tanultakat. A világosságban részesültek ne pecsételjék be a drága kenetet, hanem törjék el a tégelyt, s osszák meg az illatot a körülöttük levőkkel. A tanulók közt vannak értékes képességekkel rendelkezők. Adják ki talentumukat kamatozásra. {SpM 125.1}

A legjobb nevelésnél időt kell adni a tanulóknak lélekmentő munkára. Időt, hogy megismerkedjenek a környező családokkal. Bátorítsuk őket, hogy végezzenek hű lélekmentő munkát a tévelygés sötétjében levők szívükön viselésével. Vigyék el hozzájuk az igazságot, bárhol legyenek is. Szívük teljes aláztatával keressenek ismereteket Krisztustól, imádkozva és őrködve, akkor napról-napra föltárhathják mások előtt az igazságot. {SpM 125.2}

Akik ezt teszik, sok időst és fiatalot találnak, akik tele vannak örökölt előítélettel, gyűlölik az igazságot, mert félreértik jellegét. Az ilyenek, amint megismerkednek olyanokkal, akik ismerik és gyakorolják az igazságot, belátják tévedéseiket, s noha látszólag rosszindulatú ingerültséget ápolnak, érzéseik barátságos beszélgetésre változnak. Sokakat az előítélet sűrű fátyla tart fogva. Szeretetre, szánakozásra s az igazság szentségére van szükségük. {SpM 125.3}

Iskoláink tanítóinak és tanulóinak isteni érintésre van szükségük. Isten többet tehet értük, mint eddig, bár a múltban korlátok közé szorították az útját. Ha bátorítanak a lélekmentő lelkületet - még ha el is von néhány órát a tanulótól - ha több hit és lelki buzgalom élne, több annak megértéséből, hogy mire kész Isten, akkor gazdag mennyei áldásban részesülnének. Még meg nem érintett szent hurok vannak. A tanítók és tanulók tanúsítsanak tanítható lelkületet. Azzal arányban részesülnek áldásban, amilyen lélekmentő lelkületet visznek az ifjak tanításába és nevelésébe. A tanulók kezdjenek a lélekmentés területein fáradozni, tanulják meg megragadni Jézust, bő tapasztalattal rendelkező valakivel együttműködve, akitől tanácsot és útbaigazítást kérhetnek. Ezzel nem csupán ismeretekben és szellemi erőben gyarapodnak. Lassan megtanulják, miként munkálkodjanak. Így az iskola végeztével, mikor nem érintkeznek többé a tanítókkal és tapasztalt tanácsadókkal, készen állnak komoly lélekmentő munkát végezni, a világ által valaha is ismert legnagyobb tanító irányítása alatt. Elengedhetetlen tudniuk, miként érintkezzenek az emberekkel, ugyanúgy, mint a mi számunkra az igazság ismeretének befogadása. Ha Krisztusról szólnak, fölolvassva és fejtegetve szavait, ez bevési az ígét értelmükbe, és tulajdonukká teszi az igazságot. {SpM 125.4}

"Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből,... felebarátodat pedig, mint magadat." Ez Isten parancsa. Jézus további kívánalmat fűzött mellé. Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást; amint én szerettem titeket, ti is akképpen szeressétek egymást." Az ember sosem ismerte e szeretet erejét, míg Krisztus a földre nem jött és életét nem adta a bűnösökért. "Nincs nagyobb szeretet, mint hogy az ember életét adja barátaiért." Ne csupán úgy szeressük felebarátunkat, mint magunkat, hanem úgy szeressük egymást, amint Krisztus szeretett bennünket. "Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettem titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. Ezeket beszéltem nektek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem, és a ti örömetök beteljék." {SpM 126.1}

A tanulóknak, de a tanítóknak is időt kell szentelni, hogy megismerkedjenek a közösség tagjaival, melyben élnek. Ápolják mások iránt a Krisztus által irántuk tanúsított szeretetet. Az igazság nem él meg sokáig a szívben, hacsak szeretet által nem munkálkodik a halálra készek megmentéséért. {SpM 126.2}

Isten nem akarja, hogy iskoláinkat a szokásos emberi tervek szerint vezessék, mint sok iskolánkat jelenleg vezetik. Azt akarja, hogy óvakodjunk az emberi pontosságtól - hogy előírják a vonalat, melyen mindenkinek haladni kell. Más elemet kell bevezetnünk iskoláinkba. Elengedhetetlennek tartott helytelen elveket, helytelen tanítási módszereket követnek. Tanítóink hatoljanak mélyebbre szokásaiknál és véleményeiknél. Ne ezeket becsüljék megbízható tekintélyként. Nem szabad annyi tanulást és kötelességet hárítani a tanulókra, hogy kénytelenek legyenek elhanyagolni a nagy tanítóval - az Úr Jézussal való érintkezést, továbbá beengedni szívükbe a Jézusban élő lágyító, csillapító légkört. Elengedhetetlen megtanítani a tanulókat a lélekmentésre,

nem csupán tollal s hanggal, hanem velük munkálkodva a lélekmentés ágazataiban. Olyanok vannak körülöttünk, akiket meg kell taníni helyesen főzni, és gondoskodni a betegekről. Ezzel úgy gyakoroljuk az igazságot, amint az Jézusban van. A tanítók és tanulók tanulmányozzák, miként végezzék ezt a munkát. A tanítók vigyék a tanulókat oda, ahol segítségre van szükség, a gyakorlatban tanítva őket a beteggondozásra. {SpM 126.3}

A tanítók merítsenek a minden erkölcsi és szellemi erő mély, központi forrásából, esedezve az Úrhoz, hogy adományozza nekik a Jézusban élt lelkületet, hogy az együttérzésre és segítségre szólító minden esetben - akár testi, akár lelki téren - figyelmet szenteljenek. Tanítsátok a tanulókat, hogy a tanult elméleti leckéket ültessék át a gyakorlatba. Amint látják az emberi nyomorúságot és a szegénységet azok közt, akiken segíteni próbálnak, szánakozásuk fölébred. Isten igéjének mély és szent elvei meglágyítják és lecsillapítják szívüket. {SpM 126.4}

A mindenható orvos együttműködik a szenvedő emberiségért végzett minden erőfeszítéssel, hogy világosságot adjanak a testnek, életet és gyógyulást a léleknek. Miért? Sátán eljött a világra és kísértésbe vitte az embereket. A bűnnel együtt jött a betegség és szenvedés, mivel azt aratjuk le, amit elvetettünk. Majd rávezette az embert, hogy Istent okolja szenvedéseiért, holott ez a test törvényei áthágásának a következménye. Így hamisan vádolják Istent, és hamis színben tüntetik föl jellemét. Azzal vádolják, amit a Sátán követett el. Isten azt akarja, hogy népe leleplezze az ellenség hazug állításait. Nekik adta az egészség örömeinek világosságát, s mint az Úr képviselői, adják tovább a fényt. Amint a szenvedő emberiség enyhüléséért fáradoznak, mutassanak rá a minden szenvedés eredetére, s tereljék a figyelmet Jézusra, a lélek és test mindenható gyógyítójára. Az Úr szerető szíve kinyúlik az egész föld szenvedői után, s aki az enyhülésükön fáradozik, azzal együttműködik. Amint áldásával az egészség visszatér, Isten jelleme igazolást nyer, s a hazugság, a szerzőjére - Sátánra hárul vissza. {SpM 127.1}

Adjunk lehetőséget az Úrnak, hogy végezze munkáját, a lelkekért végzett csodálatos munkát. Krisztus az eredményességünk. Értsük meg, mit jelent az, hogy Isten szava beteljesedik bennünk. Amint Krisztus a világban volt, úgy kell nekünk is a világban lennünk. Ha itt olyanok vagyunk jellemünkben, mint ő, a mennyben az ő hasonlóságát fogjuk viselni. Ha nincs hasonlóság köztünk és Krisztus között ideleln, nem lehet közösség köztünk akkor sem, mikor eljön dicsőségében s vele együtt az összes angyalok. Mint vallásos tanítóknak, az a kötelességünk, hogy megtanítsuk a tanulókat, miként végezzenek egészségügyi lélekmentést. Így sok alkalmuk lesz vetni az igazság magját oly módon, hogy eredményes legyen. A hálával teli szív így imádkozhat: "Taníts meg utadra, ó Isten, vezess sima ösvényen ellenségeim miatt, vagy inkább azok miatt, akik figyelnek engem." {SpM 127.2}

Munka vár elvégzésre körben az iskoláink körül. Ha a világosság hordozói vagyunk a világ számára, fogadalmunk köt, hogy megtanítsuk a tanulókat a világosság továbbadására, s lehetőséget is adunk nekik a munkára. Közöljük a vacsorára való meghívást, hisz öröme ez mindenki számára. Aki most szerzi minősítését e munkára, töltsön sok időt imában. Isten szavának fényénél gondolják át föladatukat. Föl kell most ismernünk, mit tehetünk, hogy gyakorlati lélekmentő munkára neveljük a tanulókat, így tovább adhassák, amiben részesültek. Ki akarja erre szentelni ideje egy részét? Ne feledjük, hogy Krisztus az élet fejedelme, a fő és mellékutak jogos tulajdonosa, s ő tudja, mire van szükségünk. {SpM 127.3}

Isten a felelősség terhét helyezte ránk, de mi ezt nem ismerjük főt. Mélyrehatóbb leckéket kell megtanulnunk Krisztus iskolájában. Az Úr erejével sokat elérhetünk. Isten azt akarja, hogy megtanítsuk a tanulókat, miként kezdhetik el az Úr által rájuk bízott munkát, hogy ne veszítsék el a munka szellemét az igazság elméletének túlzott elsajátításával. Értelmes ismeret ez, melyet a gyakorlat tesz tökéletessé, s ez tesz hatékony munkássá. {SpM 127.4}

"Isten országának ezt az örömhíret hirdetik majd az egész világon bizonyágul minden nemzetnek; s akkor jó el a vég." "Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön"- jelenti ki Krisztus. Ezt a hatalmat kész azokra ruházni, akik lemondással, önfeláldozással együttműködnek vele. Halogatás nélkül nyissunk utat, hogy ez a nevelés-ág elkezdődhessen. Adjunk alkalmat a tanulóknak a lélekmentés végzésére, hogy a világosság útjába helyezkedjenek, világosságot nyerjenek, és továbbadjanak. Hirdessék az igazságot, mely Isten gyermekeit készítette. {SpM 128.1}

Ha hiszünk Isten szavában, az legyen legfőbb célunk, hogy tanítsuk és neveljük a fiatalokat, hogy induljanak el, végezzenek lélekmentést. Így használhatják fel az eléjük tárt igazságot. Családokat látogatva a Lélek eszükbe juttatja a drága igazságokat, melyeket hallottak, és a Biblia tárgyairól tanultakat. Amint olvassák és fejtegetik az igét, "a Vigasztaló, aki a Szentlélek, s akit az Atya az én nevemben küld, megtanít titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek." Így nemcsak az igazságot nem ismerők lesznek fölbátorítva, hanem a Krisztus csodálatos voltát hirdetőik is áldásban részesülnek. {SpM 128.2}

E. G. White {SpM 128}